

به نام خدا

به : وزیر محترم دادگستری کشور و رئیس مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک - جناب دکتر آوایی
از : نماینده سمنها در مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک - محمد لطفی آذر

با سلام

جناب آقای وزیر

در دوره خطیری به سر می بریم. تحریم‌های ظالمانه آمریکا، دستمزدهای پایین تر از خط فقر کارگران و نقض قوانین حمایتی، کودکان این سرزمین را در وضعیتی مخاطره آمیز قرار داده است. انتظار این که در این شرایط متولیان امور به ویژه آنان که در ارتباط مستقیم با مساله کودکان شکل گرفته اند، تلاش خود را در بهبود شرایط کودکان به کار گیرند، نبایست انتظاری عبث باشد. واقعیت معیار قضاوت است؛ آیا شرایط واقعی کودکان در حال بهبود است؟ آیا از تمام ظرفیت ها به درستی استفاده شده است؟

اینجانب محمد لطفی آذر یکی از سه نماینده برگزیده سمن ها در مرجع ملی از همان جلسات ابتدایی حضورم که در اواخر دوره وزارت قبل بود به دو نکته تاکید کرده و درخواستی را مبنی بر (۱) استفاده از توان سمنها در سیاست گذاری ها از رهگذر بهبود جایگاه آنان در مرجع ملی از سویی و نیز (۲) تناسب انتخاب موضوعات راهبردی با شرایط اجتماعی روز اعلام نمودم. متأسفانه تا کنون و با گذشت بیش از ۲ سال هیچ کدام از موارد فوق به نتیجه نرسیده است. مورد اول که علیرغم تاکید مجدد بر آن به کلی به بوته فراموشی سپرده شده و در مورد دوم نیز همان رویه سابق پا برجاست.

جناب آقای وزیر

کودکان تحت فشار تحریم ها و وضعیت اقتصادی دچار آسیب اند اما موضوع جلسه، ساماندهی یا همان "جمع‌آوری" کودکان از خیابان است، عملی که بارها بر غیر انسانی و غیر اصولی بودن آن تاکید شده و تجربه نیز این را اثبات می کند؛ مساله تجاوز به کودکان، تابعیت، اعدام آنان یا وضع قوانینی که برای سال‌های سال میتواند تاثیرات جدی بر زیست کودکان این سرزمین قرار دهد در مجلس و جامعه جاری است و دستور جلسه اما همایش در فلان کشور است. مرجع ملی که بنیاد حافظ، ناظر و گسترش دهنده ی حقوق کودکان بر اساس کنوانسیون جهانی حقوق کودک باشد گاهی برگزار کننده جلساتی حتی علیه حقوق کودکان شده است.

جناب آقای وزیر

در اعتراض به مواردی مشابه آنچه عرض شد با اعلام اینکه قصد ندارم بخشی از بی عملی و حتی عمل بر علیه حقوق کودکان سرزمینم باشم از مدتی قبل در جلسات مرجع شرکت ننمودم، اما جالب است که دبیر محترم به جای اقدام موثر در حل مساله، در دو نوبت به صورت مکتوب از مسئول انجمن درخواست تغییر بنده را نموده اند. اگر به اعتراضات شفاهی و موارد درخواستی مکرر نمایندگان سمنها توجه نشود، چه ابزار دیگری برای مخالفت با سیاست‌های مرجع برای نماینده سمن ها وجود دارد؟ جلساتی که نمایندگان سمن ها در آن دعوت میشوند تنها به گزارش‌دهی سازمان‌های دولتی عضو اختصاص یافته است که ارزیابی صحت آن بر عهده خود سازمان گزارش دهنده است! آیا نماینده ی سمن ها را دولت یا دبیر مرجع انتخاب می‌کند که "امر" به جابجایی می کنند؟ نمایندگان سمن ها با رای گیری مستقیم خود سمنها انتخاب شده و به آنها نیز پاسخگو هستند. آیا ترک جلسه یا عدم شرکت در آن به قصد اعتراض به "تمایشی بودن حضور سمن‌ها" مجوزی برای چنین "اوامری" ست؟

جناب آقای وزیر

شوربختانه گویی این روش - یعنی عدم حضور بنده در جلسات - موثر افتاده و تکاپوی دبیر مرجع حکایت از آن دارد. گاهی عدم حضور، عین حضور است.

اما سوال اساسی هنوز پابرجاست : دستور جلسات چه زمان بر اساس منافع عالی کودکان و مطابق با پیشبرد حقوق آنان انتخاب خواهد شد؟
این نامه ای گلابه آمیز نیست بلکه تجدید درخواستهای قبلی ست.

در نهایت ضمن تقدیر از جنابعالی و توجه ویژه تان به مساله کودکان و حقوق آنها درخواست دارم ؛ در صورت صلاحدید نسبت به تغییر دبیر مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک جناب دکتر عباسی و انتصاب فردی مناسب که ضرورت های اجتماعی و جهانی را به درستی تشخیص می دهد اقدام فرموده و ضمناً دستور فرمایید اصلاح دستورالعمل مرجع ملی به منظور عضویت سمن ها در دو کمیته باقیمانده در دستور کار مرجع قرار گیرد تا سمنها بتوانند با در اختیار قرار دادن تجارب خود در امر سیاستگذاری در پیشبرد حقوق کودکان مشارکت موثرتری نمایند .

در نهایت از تلاش همه فعالان حقوق کودک و اعضای محترم مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک کمال امتنان را داشته و آرزو می کنم میهنم به الگویی برای جهان از حیث رعایت کلیه حقوق کودکان تبدیل گردد.
به امید جهانی شایسته کودکان چرا که جهان شایسته کودکان ، شایسته همگان خواهد بود.

با آرزوی توفیق روز افزون
محمد لطفی آذر

رونوشت :

- شبکه یاری کودکان
- هیئت مدیره انجمن حمایت از کودکان در معرض خطر
- رسانه ها
- اعضای محترم مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک